

USA

kasu hortan, ea Espainiako egiturak hortarako prestatuak ba ote daudekeen.* (Joanes Lekerika)

Kissinger irabazle?

Aspalditik genekien, Kissinger eta Schlesinger, izen antzekoa eduki arren, ez zirela elkarrekin ongi konpontzen. Ba dirudi, bien arteko haserretik handiena atzerriko politikarekiko eriztietatik zetorrela. Batez ere puntu hortan izan dute bururkarik nagusiena, halegia,* Sobietar Batasuna zer da: etsaia ala partaidea?

Schlesinger jaunak, gerla hotzaren garaian bezalaxe, Sobietar Batasuna areriotzat* zeukan. Desarmakuntza ikaragarri arriskutsua ikusten zuen honek. Sobietar Batasunaz ez dagoela fidatzerik esan ohi zuen, eta horregatixek ez dela deusetan* ere amore eman behar.

Kissingerek, bere aldetik, beste politika modu bat zeraman. Kissingerek Sobietar Batasuna ekonomiazko partaidetzat hartzen du, eta merkatu on eta zabal bezala. Munduko nagusi biek (Sobietar Batasunak eta Ipar Amerikak) duten agintea eta eragina ere, elkarriketaren bidez, erdi konpon litezkeela uste izan du Kissingerek.

Eztabaida hortan Kissinger atera dela garaile ematen* du. Hala ere, ez dago gauza segururik. Nazio Segurutasunaren buruzagitza utzi beharra du Kissingerek. Eta, oraindik gehiago, William Colby haren laguna ere CIAren zuzendaritzatik bota egin dute. Aurrerantzean, Kissingerekin jokatzeko errazago izanen da agian.* Nork ez daki, bestalde, Kongresuaren parte handi bat aspaldidanik Kissingeren aurka dagoenik? (J. Larrinaga)

FRANTZIA

Atzerritar langile gaixoak

Kapitalismoa krisitan dagoela entzutera ohitu ere egin gara. Berriz entzuteak ez ditu gaitzik egingo. Dirudienek, inflazioaren gorakadari mukag jartzea, uste zen baino nekezago gertatzen ari zaie Gobernuari.

Frantzian, jendeak inflazioari baino beldur gehiago dio lan gabeziari. Hori aipatzean, sorgin guztiak hasten dira dantzan. Beldur honexek esplikatzen du hobekien, arazo hau eztabaidaren plazara ekartzean, lanik gabe zenbat jende dagoen adieraztean, zergatik Gobernuak beti ere multzoa gutitzera, inportantzia kentzera jotzen duen. Zenbat jende dago, beraz, lanik gabe? Ba ahal dago jakiterik? Ia urtebete dela aldarrikatzen* zuten sindikatuek milioiaren zifra. Erdira edo eraisten* zuen Gobernuak kopuru* hori. Orain hilabete batzu* hasi zen Gobernuak, bere aldetik, urte honen azkeneko «gelditu» horik* milioira iritsiko* zirela aditzera ematen.

Dena den, krisi hortan galtzailerik seguruenak langile arrazak dira. Frantziak ez du orain kanpoko beharginik* onartzen. Hartzen dituen bakarrak, behinbehineko* horik dira, mahats biltzera-eta datozen horixek. Lehendik sarturik, Frantzian bertan dauden 600.000 espainoi langile horietarik, dagoeneko* 7.203 omen daude lanik gabe. Kopuru horrek gora egingo du, sistemari berari loturiko kinka* hortan. Hemendik urtebetera zenbat izango dira? Orduan, espainol emigrante horiek aberrira itzuli beharko dute, lan bila. Galdetzekoa da,

Mitterrand hiru urte barru

Frantziako hauteskundeetarako* bi urte ta erdi falta direlarik, eztabaidak eta eritzi emateak hasi dira. Behin eta berriz —ezkerrean eta eskuinean— planteatu izan da hauzia. Hauteskundeetan ezkerrek maioria hartuko balu, zer? Zer egin? Onartu egingo luke Giscard? Onartuko luke Giscardek? Hortan txeko dago zioa.*

Oraingo hortan arazoa eztabaidara atera duena, Mitterrand izan da. Programa bateratua egiteko, Gobernuak hartu egin beharko dela, eta Giscardek amore eman beharko duela deklaratu du Mitterrandek.

Eritzi hau horren* garbiki emanez, gauza askoren argitzea lortu nahi izan du Sozialisten lehendakariak. Gauzak horrela esanik, Giscardi berari jarrera* garbi bat eskatzen dio orain

François Mitterrand
Sozialisten buruzagia

Mitterrandek. Orain arte hauziari ihes egin izan dio beti Giscardek. Zer erantzun behar du orain? Ezkerrek irabazten badu, zer egin behar du berak?

Komunistei ere orain eritzi garbi bat eskatzen die, garaia etorri orduko erabaki beharko baita arazoa, batera jokatzekoan bederen.* Roland Leroy Alderdi Komunistaren Batzordekoak* nolabait erantzun dio Mitterrandi, zera esanez: «Ilusiokeria litzateke, ezkerrek Giscardekin batean goberna lezakeela pentsatzea».

Zalantzarik gabe, ba zuen beste asmorik ere Mitterrandek. Bat, gure ustez, botariak* bereganatzea izan zitekeen. Izan ere, legedia haintzat hartuz, ikaragarritzko suntsiketarik* gabe Gobernuak hartzea proposatuz gero, errazago emango dio botua gizon arruntak,* eta beldurtiak ere. (Joanes Lekerika)